

И тъй е намѣрено, че ако кажемъ че цялата повърхность на земятъ е $= 1$, то

повърхн. на горѣщ. поясъ е $= 0,4$

на сѣкы отъ умѣренитѣ $= 0,26$

„ „ „ студенытѣ $= 0,04$

И тъй виждаме, че распредѣлението на годишнитѣ времена върху земятъ зависи отъ наклонението на земятъ ось къмъ еклиптикѣтъ; ако осъта бѣше перпендикулярна къмъ еклиптикѣтъ, то връхъ сичкѣтъ земя щѣше да бѣде силно нагрѣтъ, а послѣ температурата щѣше да ся намалява засѣдно съ ширинѣтъ; такыва сж на пр. климатитѣ на планетѣтъ Юпитеръ. Ако, наопаки, осъта на земятъ съвпадаше съ еклиптикѣтъ, тогава въ течението на тримѣсячна промеждина отъ време, сѣкы полюсъ щѣше да има слънцето то въ зенитѣтъ, то връхъ горизонтѣтъ; другата половина на годината, връхъ тяхъ, щѣше да бѣде нощъ и климатитѣ силно щѣха да ся различаватъ по между си; въ такова положение ся намира планетата Урапъ.

Тѣй като земята ся върти около слънцето неравномѣрно, то и времената на годината ся продължаватъ не еднакво време; въ нашето полушарие зимата и есенъта сж по късы, отъ колкото лятото и пролѣтъта, въ южното — наопаки; именно пролѣтъта ся продължава у насъ 92,2 дена; лятото — 93,6; есенъта 89,7 и зимата — 89 дена. Макаръ лятото у насъ да е по дълго, отъ колкото въ S полушарие, нѣ за това пакъ слънцето въ това време е по на далечъ отъ насъ; отъ това, количеството на топлинѣтъ, която получвѣтъ двѣтъ полушария на земятъ, е еднакво.

68. ДОКАЗАТЕЛСТВА ЗА ГОДИШНИТѣ МЪРДАНИЯ НА ЗЕМЯТЪ. Ный вече хортувахме, че относителнитѣ размѣры на слънцето и земятъ докарвѣтъ ны на мысль за мърданieto на земятъ. Тѣзи мысль получва йоще по голяма вѣроятность като сравнимъ земята съ другитѣ небесны тѣла — планетитѣ, които, както земята, сж тъмны тѣла, освѣтиваны отъ слънцето. Сичкитѣ, както ще видимъ, ся мърдять около слънцето, макаръ някон отъ тяхъ, напр. Юпитеръ, Сатурнъ, сж много по голѣми отъ земятъ. По основа на таж аналогия Коперникъ предположилъ, че земята ся върти около слънцето, макаръ и да не можалъ да потвърди това положение съ строгы доказателства, подобны на оныя,